

Postit. III. De under Nr. 2 nævnte Varer, naar disse ifølge deres Bessaffenhed ikke egne sig til Fortoldning efter Maal; fremdeles: Naver, Haandspager, Riler, Nagler og Bløffe, Kasser og Foustager til Pakning; færdige Slaver og Bindslykker for Bøfvere; Lyng- og Risfoste; grove Arbeider af uslæfede Hør, tykke, brede Spaan og uafbarlede Bidier uden Forbindelse med andet Stof; Spaan og Fineer, hvortil regnes Træ af 1 Decimallinies Tykkelse; Kar, Bøtter, Skuffer, Nsefar, Bakker og Skeer af Fyr og Gran (herunder de saaledte Fimlappervarer); Løndeband, Kruge, Trefko og lignende groveste Varer af Træ pr. Pd. $\frac{15}{100}$ Dre.

Motivering. Endringens første Position er nærmest affattet med de Tilfælde for Die, hvor Togspsaan og andet høvlet Træ end del blot planhøvlede af Fyr og Gran indgaa i hele Skibsladninger enten for sig alene, eller sammenladede med anden toldpligtig Trælast. Tilsvarende Artikler af andre Træsorter, hvilke neppe ville blive indførte under lignende Forhold, maatte, da i det Hele andet end planhøvlet Træ ikke egnere sig til Fortoldning efter Maal, ansættes til Told efter Vægt, og synes det derfor overskøbtigt at bibeholde en særegen Position for Artikler, der ligesaa godt kunne underlægges Forslagets Løbe-Nr. 162, hvilket foreslaar den samme Told, nemlig $\frac{15}{100}$ Dre pr. Pd. Ved den foreslaaede Endring hverken opnaas eller tilsigtes der nogen Toldnedsættelse. Fyr og Gran høre til de letteste Træsorter og veie pr. Rbd. 34 Pd. Nu udgjør imidlertid Tolden af 1 Kubikfod efter Løbe-Nr. 160 2 Rr. 35 Dre pr. Ton, paa det allernærmeste 5 Dre, den samme Told som af 34 Pd. à $\frac{15}{100}$ Dre efter Løbe-Nr. 162.

At det ikke planhøvlede Træ forholdsvis optager større Plads i Skibsrummet og saaledes endog betaler en højere Told end det blot planhøvlede er klart. Endringens Hensigt er alene den at undgaa den vidtløftige, tidsspildende og besværlige Fremgangsmaade ved Sortering efter Tal, Maal og Vægt, som for Tiden er foreskrevet ved Klareringen af Togspsaan, naar disse, hvad næsten altid er Tilfældet, indgaaer i Skibsladninger, sammenladede med anden toldpligtig Trælast, en Fremgangsmaade, som, hvis det foreliggende Forslag ophøies til Lov, nødvendigvis vil blive anvendt ogsaa paa andre Artikler af Træ, der ikke ere underlagte samme Tarisposition. Hertil kommer, at de Grunde, hvilke Side 1215 i Motiverne til det i 1871—72 forelagte Regjeringsudkast til Lov om Toldafgifter ere anførte til Støtte for høvlede Bræders Hensjorsel under Postit. 162 (nyt Forslags Nr. 160), nemlig at en forskjellig Toldansættelse vanskeliggjør Behandlingen af blandede Ladninger og lægge Hindringer veien for Losningen udenfor Toldstederne, gjælde i langt højere Grad med Hensjyn til de her omhandlede Artikler. Endeligt fortjener det at ansøres, at hvad enten Træ er planhøvlet eller hult — rundt eller flathøvlet, bliver den massinnæssige Tilvirkningsmaade den samme, idet Træet kun gaar een Gang gjennem Maskinen.

Under Endringens Nr. III. svarende til Forslagets Løbe-Nr. 162 er istedetfor „uhøvlede Pakkasser“ indskudt „Kasser og Foustager til Pakning.“ Efter Overtoldbestyrelsens Resolution falde Foustager til Hsterspakning for Tiden under den tilsvarende Position i den gjældende Tarif, og det vilde forekomme meget ubilligt i en ny Lov at opføre disse ordinære ensartede Gjenstande med forskjellig Told. Om de ere af høvlet eller uhøvlet Træ, er en Omstændighed af saa forsvindende Indflydelse paa Gjenstandens Værdi, at en paa denne Forskjel begrundet nok saa ringe Toldforhøielse altid maatte overstige den ved Høvlungen bevirkelede Værdiforøgelse.

Istedetfor „Sigte- og Soldevarde: Spaan for Bogbindere, Stomageve og Sverdfegere; er indskudt: „Spaan og Fineer, hvortil henregnes Træ af 1 Decimallinies Tykkelse og derunder.“ Noget egentlig Forskjel mellem Spaan og Fineer lader sig vanskeligt paavise, og Billighed taler i hvert Fald for at ansætte et saa ensartet Naamateriale til samme Told, hvad enten det anvendes i det ene eller det andet Haandværks Tjeneste. En Decimallinie svarer til $\frac{1}{8}$ Duodez-tomme, som er den Tykkelse, der i Praxis danner Grændsen mellem Fineer og andet Træ. Finererne ere i den gjældende Tarif henførte under Løbe-Nr. 251, naar de ere af grovt, og under Løbe-Nr. 254, naar de ere af fint Træ med en Told af respektive $\frac{15}{100}$ Mk. og 3 Sk. pr. Pd., medens de i Forslagets Tarif ville falde under Løbe-Nr. 165 og 166, efterfom de enten ere af Fyr og Gran eller af andet Træ, og fortoldees respektive med 2 og 4 Dre pr. Pd.; Møbelfabrikationen liber altfor meget ved den høie Told paa svære massive Finerere af fint Træ, og den foreslaaede Told vil aldeles standse Indførelsen af grove Finerere, hvor uundværlige de end kunne være for vore Møbelfædere. Vil man gjennem Toldlovgivningen afhjælpe og høre den indenlandske Industri, da forekommer det ikke rigtigt at lægge en ubillig høj Told paa Naas- og Hjælpestoffer.

Udeladelsen af forskjellige under Forslagets Løbe-Nr. 162 anførte Gjenstande er kun en naturlig Følge af Positionens iøvrigt forandrede Redaktion.